Ч. 220 Неділя 29 вересня (11 жовтня) 1896. Рік VI

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.
Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Як консолїдують ся народовці?

II.

За вість про сполученє народовців з табору пос. Романчука з москвофілами, подану „Буковиною“ озлобило ся „Діло“ і не могучи заперечити факту та не знаючи розумнійшого арґументу стало своїм звичаєм крутити і дорікати „Буковині“. На то ось що відповіла „Буковина“ „Ділу“:

Наша допись зі Львова про новий подвиг п. Романчука, поміщена в ч. 297 „Буковини“, забила великого клина редакциї „Діла“ в голову, так що она замість вивести цілу справу щиро на сьвіт божий і пояснити єї, старає ся сховати кінці в воду і туманити руску публику крутійством. Нам просто жаль такого морального упадку рускої ґазети, що інтереси двох-трьох кандидатів на послів ставить висше, як інтерес своїх читателів; нам жаль і тих читателів, котрі дають ся в той спосіб „Ділу“ надувати.

На підставі нових, дуже добрих інформаций зі Львова, ми заявляємо рішучо, що наша допись про консолїдацийні заходи п. Романчука зовсім правдива. І наш висновок з події на львівскій Бесїді, що „Романчукісти воліли зречи ся союза з радикалами (котрі домагали ся виключеня з акциї москвофілів), щоби лиш не наразити ся москвофілам, що национальна ідея не має для Народної Ради ніякого значіня“, єсть льоґічним і цілком оправданим для всякого тямучого чоловіка, що ще не запаморочив собі голови всіляким опозицийним крутарством. „Діло“ не передрукувало нашої дописи в цілости, не подало ходу нарад, не заперечило з нашої дописи нічого, а проте для туманеня своїх читателів з безличною сьмілостию говорить:

„Такі клевети розпускають рускі урядовці, скоро довідали ся, що Народна Рада рішила вести самостійно акцию виборчу і на основах своєї народної проґрами лучити всїх людий доброї волі до борби — з рептільниками. Де нема арґументів, там послугують ся рептільні ґазети найпідлійшими клеветами, щоби лиш викликати заколот і захитати у людий віру в успіх і добро справи. Для кого найвисшою ідею — рептільний фонд, сей не може нїчим иньшим воювати, як лиш клеветами. Длятого і для руских урядовців всяка самостійна акция виборча не в смак, бо знають, що для них нема там місця“.

І таке важить ся „Дѣло“ писати, скривши подію на Бесїді перед своїми читателями і не заперечивши анї одного факту з нашої дописи! На се ми скажемо, що доки „Дѣло“ не докаже нам факт за фактом клевети, доки не здасть справи з дотичних заходів Народної Ради, доти ми єго вважати-мем клеветником, а в потребі подамо ще докладнїйші докази, що наша допись була правдива. Даремна річ чванити ся самостійною (!) акциєю на підставі народної (!) проґрами против рептильників, тоді коли іменно ту народну проґраму поневіряє ся як помело і торгує ся правдою, замилюючи людям очи! Хто на стілько отуманів, що єму крутарство „Дѣла“ дає повне вдоволенє — Бог з ним! Але є ще люди, що глядають правди і за правду не гнївають ся.

Пригляньмо ся лише добре тим арґументам „Дѣла“, що мають бути стійнїйші, як наші. У відозві львівскої Народної Ради оголошеній перед тижнем, сказано, що Н. Рада буде вести тепер акцию виборчу самостійно. „Дѣло“ подає до сеї відозви таке поясненє:

„Самостійне веденє акциї виборчої випливає з основ народної проґрами, на котрих Народна Рада опирає свою політичну діяльність і заступає всїх Русинів-народовців. Рівно-ж і напрям, в якім має повести ся акция виборча, с. є. вибір независимих послів народних, відповідає вповні інтересам народу руского, основам народної програми і теперішним обставинам політичним. — Виділ Народної Ради не виключив від акциї нікого, хто лиш годить ся на народну проґраму. Ухвала виділу Народної Ради запала одноголосно по засягненю опінії мужів довіря. Вправдї відзивали ся поодинокі голоси, чи би акция виборча не могла повести ся спільно з иншими сторонництвами рускими, з радикалами і староруско (не москвофільскою) партиєю, однак при близшім обговореню справи з дотичними чинниками показало ся, що завязанє якогось спільного комітету центрального в даних обставинах неможливе. Така спільна акция мала би значінє лиш тактичне, а задля такого значіня ніяке сторонництво, а тим менше Русини-народовці не можуть відкладати своєї проґрамової основи на дальший плян. Впрочім тактика мусить примінити ся до місцевих обставин і длятого треба полишити єї орґанізациям повітовим“.

Балаканина „Дѣла“ о самостійній акциї Народної Ради представить ся читателям аж тоді в правдивім сьвітлї, коли подамо факти такі: Народна Рада аж тоді рішила ся вести самостійну акцию, коли пересьвідчила ся, що спільна акция з радикалами неможлива. „Не виключила — каже „Дѣло“ — нікого від ак

2)

Небесний огонь

(З мадярского — Олени Бенїцкої-Байза).

(Дальше).

III.

Мимо щирих і неутомимих трудів годі було недужу уратувати. Як богато инших так і она стала ся жертвою пошести, і аж коли послїдний дух вийшов з неї, відступила ся Фіялочка від смертельної постелї та вернула пригноблена і засумована домів. Пропав єї спокій, єї душа була повна вражінь які принесла з собою від ложа недуги, заєдно і всюди, звенїло їй в ушах то, що там чула: слова вдячности, любови, заврення почести, вірности і постійности.

По похоронї отворили ся ворітця від города другий раз і увійшов той, на котрого вид і коли він зближав ся, взяла Фіялочку небесна розкіш.

— Приходжу подякувати тобі за твоє пожертвованє — відозвав ся молодець сївши собі побіч дївиці і взявши єї за руку — та сказати тобі, що я тебе люблю! Твоє житє моїм, твоя будучність моєю! Якесь не висказане чувство, чувство якого нема на сьвітї, тягне мене до тебе, запанувало надімною. З глубоким поважанєм віддаю тобі моє серце.

Фіялочка лиш задрожала з превеликої радости і мовчала. Крім него не виділа більше нічого. Вдивила ся в него і серце мало їй не вискочило з груди.

— Не говори менї о любови! — відозвала ся она — я присьвятила своє житє божому званю; земскої самолюбивости мушу стерегти ся. Лиш в ідеальній любови можу бути твоєю, бо Всевишний Отець призрав мене в непорочну чистоту. Покірно і непорочно мушу перейти через житє на земли і єго закінчити. Можу лиш подув любовної розкоші взяти з собою з сего сьвіта.

Але молодець став противити ся тим для него непонятним, темним словам. Старав ся доказувати їй точка за точкою, що любов єсть найчистійшою вірою; що Спаситель прощав тим, котрі безмірно любили і в своїй любови согрішали, ба, що ми лиш через то сповнимо ту задачу, яку Господь призначив земним сотворінням, а за примір навів непорочну Матер Божу Марию, котра облита блеском і украшена небесною короною преображає похибки людскости.

Фіялочка як би очарована слухала єго слів. Супротив єго безконечної красномовности була она безсильна як мала дитина. Прийшла на землю сповняти зовсїм иншу задачу, як слухати таких слів, і зловила ся рукою за груди, мов би хотіла здержати горячкове битє серця.

— Дай менї відповідь! — благав молодець і обняв єї гнучкий стан мимо того, що она тому противилась. Серед того благаня і шептаня спочивало єго нїжним блеском сьвітяче око на ній, а Фіялочка від борби з власним серцем мало не зімлїла.

Наконець важко зітхнула і подаючись отруї своїх чувств склонила ся в єго найщирійші обнятя; грудь єї забила при груди молодця і цілу мінуту спочила в приголомшаючім чарі єго обнятя, щоби відтак в найблизшій хвили відопхнути єго від себе.

— Геть, іди собі! — крикнула в перестраху, бо вже здавалось їй, що согрішила. Твоїм стало моє серце, тобі жертвувала я свою любов, але ніколи знову не почуєш з уст моїх тої іcповіди! Іди собі, Бог з тобою, на віки!

Вирвала ся з єго рук, вбігла задихана до хати, замкнула двері і обернула два рази ключем в замку, як би ще й тим хотіла зазначити ту непроходиму перепону, яка ділила їх від себе.

Молодець здивований споглядав через хвильку за нею, відтак здвигнувши плечима та усьміхаючись з погордою і глумом підійшов до воріт від города. З поза огорожі почув він придушений сьміх, а коли вийшов, побачив там знакомих, а межи ними і того жовтолицого калїку.

Чого-ж ти так нагло сполошив голубку? — сьміяв ся той з него. — Коли-б ти був розважно приступав до цїли, був би-сь єї певно осягнув.

— Я хотїв вставити єї лиш на пробу — відповів молодець легковажно — а коли она склонилась в мої обнятя, зникнув чар; то я усунув ся.

ции, хто лиш годить ся на народну проґраму" — і длятого др. Олесницкий сказав, що за свій повіт не ручить, бо там іменно він, народовець, мусить іти спільно з москвофілами... Не „поодинокі голоси" відзивали ся за спільною акциєю з радикалами і староруском (не москвофільскою) партиєю, бо на 27 листів від мужів довіря 26 було за згодою з москвофілами. Се факт! — На довершене свого крутарства „Дѣло" каже, що хоч народовці не можуть відкладати своєї проґрамової основи на дальший плян, але прочім тактику треба лишити орґанізациям повітовим, — а ся тактика н а к а ж е Олесницкому, Романчукови і їм подібним не що инше, як відложити проґрамову основу на дальший плян, а йти спільно з кацапами. Сам др. Олесницкий до того признав ся, а Романчук також за тим. Отже так блахмана пускає ся людям в очи і перелицьовує ся живу правду.

(По сїм слїдує та характеристика старорусинів і опозицийних народовців, яку ми подали у вчерашній статиї на першім місци.)

Перегляд полїтичний.

В Палатї послів закінчила ся вчера дебата буджетова а буджет і оба предложеня інвестицийні передано комісиї буджетовій. Опісля розпочало ся друге читане закона о свойщинї. Слїдуюче засїдане назначено на понедїлок.

На конференциї предсїдателів клюбів уложено проґраму робіт Палати, в котру принято між иншими закон о податку біржевім і управильнене платнї урядників. — На питане в справі чутки о розвязаню Ради державної заявив президент мінїстрів ґр. Баденї, що правительство скликанем Ради державної на день 1 с. м. і предложенем буджету дало доказ, що має не двозначну волю, щоби ся Палата дїйстно залагодила буджет, що їй в часї аж до кінця року може удати ся. Правительство стоїть при тім намірі і не має причини вже нинї висказувати ся о тім, що мало би настати, як би буджет до кінця року не був ухвалений.

Вчерашною парадою войсковою в Шальон закінчила ся гостина царя у Франциї. На поле маневрів, де була для царскої пари виставлена трибуна, вирушило 66.756 мужа піхоти, 18.679 кінноти, 3.090 офіцирів і 1060 пушок. Здвиг народа був величезний, обчисляють на звиш 150.000 людий. Коли цар в червонім уніформі козацкім вийшов з ваґона, повитав єго Фор з Любетом, Бріоном і мінїстрами. Цар оглянув насамперед войско, а відтак з царицею і президентом Фором станув на трибунї і придивляв ся дефілядї. Опісля на снїданю тоастував Фор в честь російскої армії і маринарки та просив царску пару іменем француcкої армії і маринарки передати російскій армії і маринарцї завіреня непохитної дружби. Цар відповідаючи сказав, що Франция може бути гордою зі своєї армії і як обі держави вяже непохитна дружба, так обі армії сполучає глубоке чувство военного братерства. Цар пив на здоровле французкої армії і маринарки, президента і републики.

Новинки.

Львів дня 10 жовтня 1896.

— **Іменованя.** Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів надала посади: 1) почтмайстрів: В Нижанковичах експедиторови Жигм. Медвецкому, в Раві рускій на двірци Вер. Сарновскій експедиентцї з Липиці великої, в Звіринци Вас. Яворскому почтмайстрови з Кракова; 2) експедиентів почтових: в Рациборовичах Йос. Лїптаєви ем. асистентови почтовому, в Горжицях експедиторови Кар. Шимончикови, в Запалові експедиторцї Володисл. Фрузиньскій, в Млаках Мих. Даниловичеви експедиентови з Плазова, в Поронинї експедиторцї Ядв. Надгерни, в Устериках Стан. Висньовскій експедиентцї почтовій з Поронина, в Хваловицях Мих. Підгородецкому ц. к. касиєрови цловому, в Сипкові бувшому вахмайстрови жандармериї Альб. Шмідови, в Іздебках експедиторцї Камілї Куц, в Яструбици Зен. Тайхман вдові по почт. експедиентї, в Конюшкові експедиторови Казим. Лабиньскому, в Вільшанах Емил. Ляховскій, в Родатичах Володисл. Збренкевичеви пенс. експедиентови почтовому, в Цмолясї Андр. Мацьонґови пенс. вахмайстрови жандармериї, в Зашкові на двірци Мих. Бачиньскому начальникови стациї, в Заборові експедиторцї Мар. Дренґовскій, в Стрижові на двірци Стан. Вахульскому начальникови стациї, в Ляшках завязаних Мел. Щепаньскій, в Осельци на двірци Ант. Коритовскому начальникови стациї, в Соли на двірци Ант. Герґештель начальникови стациї, в Боґухвалї експедиторови Йос. Конколеви, в Грабовій Ник. Финикови пенс. учителеви народному, в Стецевій Фил. Зальцман вдові по експедиторі почтовім.

— **Є. Е. п. Намістник** повернув передвчера вечером з Дрогобича до Львова.

— **Іспит зрілости** в ц. к. семінариї учительскій в Станиславові в осїннім речинци зложили: Бараболяк Матій, Бялковский Володислав, Данцевич Йосиф, Форемний Кароль, Генїґсберґ Авраам, Йонас Мойсей, Кобрин Михайло, Лонич Василь, Лучиньский Едмунд, Мельникович Емілїян, Пригородский Іван, Островский Атаназий, Романюк Прокіп, Занкевич Николай. — Дальше зложили женщини: Абрисовска Антонїя, Кнорек Олена, Ойак Марцеля, Шуйска Олена, Скочек Клементия, Забавска Станислава. З приватистів репробовано одного на 2 роки, а з приватисток одну на один рік.

— **На торжество 300-лїтного ювілею берестейскої унїї** приїде до Львова лат. познаньский епископ о. Лїковский, автор цїнного твору о історий унїї берестейскої.

— **В справі еміґрациї** доносить консулят австрийский в Бремі, що північно-нїмецкий Льльойд застановив перевіз галицких еміґрантів до Бразилїї, а то з причини, що тамошне правительство робить галицким еміґрантам ріжні перешкоди.

— **З Равщини** пишуть: Дня 3 жовтня с. р. відбуло ся в селї Голім поблагословлене угольного каменя під будову нової мурованої церкви. По відправі служби Божої трема сусїдними сьвящениками і по гарній проповіди поблагословив угольний камінь потелицкий декан о. І. Гаврищкевич. Церков тая, що здвигне ся після плянів п. Вас. Нагірного, має коштувати 17.000 зр. і після оцїнки знатоків буде окрасою домів Божих равского повіта.

— **Огнї.** В послїдних днях були такі пожари у всхідній части краю: В Росохачи, повіта чортківского, погоріло 9 селяньских загород; шкода 9500 зр. була обезпечена на 1600 зр. — В Карові, повіта равского, погоріли 4 господарства; шкода 2500 зр. в половинї обезпечена. — В Олеши, товмацкого повіта, згорів фільварок з будинками, припасами збіжа і т. д.; шкода 40.000 зр. була обезпечена на 30.000 зр. — В Радванцях, сокальского повіта, у Є. Е. ґр. Дідушицкого зробив огонь на фільварку шкоду на 5000 зр. Обезпечених було 3000 зр. — В Белзї згоріло 8 домів і господарскі будинки, також стара біжниця і мешкане рабіна; шкода около 20.000 зр. — В Дзиболках, жовківского повіта, згоріло 8 господарств з будинками і всїми припасами сегорічного збіжа; шкода 11.800 зр. в малій части обезпечена. — Дня 5 с. м. вибух огонь в Старім Живци і знищив двірскі будинки з пашою і збіжем, власність Архікнязя Кароля Стефана. Шкода обезпечена в цїлости виносить звиж 20.000 зр. Лише щасливому положеню погорівших сгодів і напрямови вітру треба завдячувати, що огонь не перекинув ся на сусїдний фільварок, село і костл. — Дня 26 вересня погоріли на двірскім фільварку в Дуньковичах, ярославского повіта, двірскі будинки з машинами рільничими і припасами збіжа. Шкода 24.000 зр. переважно обезпечена.

— **Підкинена дитина.** В понедїлок повандрувала 37-лїтна Ірина І. до Лужан на Буковинї і положила свою новонароджену дитину в огород, а сама втїкала до Чернівців. Однак спостерегли

Голосний сьміх роздав ся по сих словах і люди розійшли ся, остала ся лиш та жовтолица потвора, котра усьміхаючись злобно споглядала за ними, а відтак звернула свої очи на позамикані вікна хатчини поза огорожею вкритою блющем.

— Я то тобі наперед сказав. Кілько-ж то вірних, кілько союзників позискав я собі на сїй земли. Ій здавало ся, що позискала одно однїсеньке серце і вдоволяла ся тим. Тепер і то одно єї обмануло. Відтручена, позбавлена своєї віри, здражена в своїй приклонности, мусить розпращати ся з сею землею, по котрій так богато сподївала ся, де прибула зі сьвятим іменем посланника божого: то бідна зраджена л ю б о в.

IV.

У величавій, на марморових стовпах опертій палатї давав найбогатший чоловік в містї великий пир. Тут зібрало ся саме добірне товариство. На що лиш богатство і пильність могли здобути ся, було тут нагромаджене. Дехто говорив, що вся та пишнота була плодом довголїтних трудів; инші знов говорили, що пан дому їхав поспішним поїздом до вытиченої собі цїли в робленю майна та що єго, висипану золотим піском дорогу зросила не одня сльоза, що єго супроводжало на тій дорозї неодно гірке зітхнене, неодно прокляте.

Із запрошених гостий двох чужинців звертало особливу увагу всїх на себе. Один з них був то поважний молодець з благородними чертами лиця і палкими очима, другий, якийсь гливкий, жовтолиций поганець, що вічно шкірив зуби.

Оба прибули разом, але судьба їх стала зараз дуже неоднакова. Молодець мимо своєї краси і своєї притягаючої поверховности знайшов ся сам один, нїхто до него не приступав; водив своїми розумними повними одушевленя очима по ходячій то сюди то туди громадї гостий. Він занадто розумний, за надто поважний і правдолюбивий — казали гостї — та поговоривши з ним хвилинку у двійку, лишали єго знов самого. Тим більше рвали ся до розмови з глумливо споглядаючим калїкою, бо він умів кождому розповісти щось приперченого, єго замітки і дотепи були острі і до річи, єго оповіданя цїкаві, словом, цїла єго вдаче відповідала духови часу. В кождім єго слові пробивала ся самолюбивість, гонене за ефектом, він добачив найменшу скалку, найбільший бальок та критикував єго, а все, що носило на собі імя честноти і чести, обкидав немилосердно болотом. То подобало ся. Всї єго окружали. Що би не зробив, що би не сказав, принимано прихильно, і так тїшив ся він мимо своєї відражаючої погани загальним улюбленем в товариствї.

Північ минула, коли калїка підійшов до свого товариша, котрий сидїв сам один і страшно нудив ся, та спитав єго глумливо: А що, як тобі повело ся сего вечера? Чи призбирав ти собі нинї більше прихильників, як доси? — А коли запитаний покивав сумно головою, розсьміяв ся тамтой в голос та поплїв ся дальше, а єго блїде лице, єго зизоваті очи засьвітили ся єму огнем побіди.

V.

Коли пан дому побачив, що єго гість стоїть собі з боку і сам один, приступив до него та сказав: Ви тут чужі та не маєте знакомих в сїм товаристві, а як виджу, нудите ся; ходїть зі мною, познакомлю вас з декотрими тут присутними героями духа.

Сьвітло радости заблисло на лици молодця. Людий з тої кляси хотів він знайти на земли, таких він шукав.

В одній комнатї, що була положена віддалік від галасливої салї, де відбували ся танцї, сидїло кілька членів товариства, занятї глубшою розмовою з собою. Они видивили ся здивовані, коли пан дому увійшов з якимсь чужим чоловіком і представив їм єго.

— Коли вас інтересує та поважна тема, о котрій ми саме що говорили — сказав один з них до новоприбувшого, — а ви хочете слїдити за ходом таких гадок, то ми вас дуже радо витаємо; може ви зможете кинути нове сьвітло на нашу розмову та вплинути на ню якоюсь новою гадкою.

— Дуже радо, мої панове! Я преці чую ся щасливим, коли можу думати, та коли знаходжу і других людий, що займають ся полагоджуванем поважних справ.

Декотрих та відповідь здивувала, другі знов лиш усьміхнули ся на то.

— Ми як-раз говорили об тім — сказали они єму — як то може бути, що Ґаль [1]) по-

---

*) Франц Йосиф Ґ а л ь, славний нїмецкий (жив в роках 1758—1828, родом з Тіфенбрун в Нїмеччинї, номер в Парижи) анатом і френольоґ. Ґаль був практичним лїкарем у Відни і став славний своїми розслїдами людского мозку та будови чашки людскої голови. В будові чашки людскої старав ся він відшукати причину всїляких добрих і злих прикмет людскої натури і характе-

то лужаньский війт Мойсюк та вахмайстер жандармерії і пустили ся за нею в погоню. Дігнавши єї коло Ленківців арештували єї і відставили до кіцманьского суду.

Господарство, промисл, торговля, гігієна і виховане.

Добрі ради.

Обраховуйте вартість свого господарства! Робіть інвентуру!

— Важні правила для господарів: 1) Сій лиш таке зерно, котре в твоїй стороні і на твоїм ґрунті найліпше удає ся. — 2) Сій і сади такі ростини, котрі мають велику вартість і значний покуп н. пр. добрий ячмінь броварний, горох до вареня, добрі роди бараболь і т. д. — 3) Уживай лиш найліпшого насіня і такого котре як найліпше розроджує ся; насіне не забувай добре очистити. — 4) Сади дерева овочеві і городовину. — 5) Винищуй всяку хопту і бурян та всякі шкідники ростинні і звіринні. — 6) Використовуй всякі неужитки і засаджуй їх деревиною. — 7) Справляй сіножата навозом, боронами і наводнюванем у відповідній порі. — 8) Старай ся виконати всяку роботу господарску завсїгди в своїм часї. — 9) Уживай, коли можеш, бодай маленьких машин господарских і постарай ся о добрі знаряди господарскі та удержуй їх в добрім стані. — 10) Добирай собі добру і догідну худобу. — 11) Годуй добре і розумно худобу. — 12) Обходись розумно з обірником. — 13) Не роби довгів, а коли які маєш, сплачуй їх точно і старай ся очистити з них своє господарство. — 14) Рахуй ся добре; рахуй собі час і роботу. Рахуй ся як найточнїйше в кождій галузи господарства. З кінцем року обраховуй цїле своє господарство і укладай собі з того рахунок на цїлий слїдуючий рік, на найблизший тиждень, найблизший місяць наперед. — 15) Жий з сусїдами в згоді та уникай всякої суперечки і процесів як огню.

— Кінські каштани і жолудь, яко корм для дробу. Ми вже раз згадували, що т. зв. кінські каштани надають ся дуже добре на корм для худоби. Коровам, котрі держать ся на молоко, можна на день давати і до 5 кільо каштанів. Варені каштани можуть також служити за добрий корм для дробу і длятого, де їх можна легко дістати, повинен кождий господар робити з них ужиток. Каштани треба для дробу варити і давати рано. А що каштани легко на куні псують ся, то найліпше сушити їх а відтах утовчи в ступі і робити з них заминку в мукою. Так само можна дріб дуже добре годувати і жолудию. Сушену жолудь товче ся в ступі на дрібно і замішує ся єї в ґрисом і теплою водою на густу заминку, котрою, коли она ще тепла, треба годувати дріб в рана. Жолудь має то до себе, що курки від неї добре несуть ся. Лиш коли дістають більшу скількість жолуди, то жовтак яєць тих курий по звареню стає нераз чорнявий.

— Лїшаї у молодих телят беруть ся з того, що на шкірі їх осїдає рід грибка, котрий відтак точить шкіру. Лїшаї ті можна вигубити тим способом, що змиває ся їх мішаниною в 1 части карболевої кислоти і 20 частий води, або що натирає ся їх карболевим олїєм (1 часть карболевої кислоти на 10 частий ріпакового олію). При тім треба телята держати в стайни дуже чисто, мити що дня милом і обтирати добре, а відтак аж змивати лїшаї згаданою повисше мішаниною карболевої кислоти. Нездорові телята треба вилучити від здорових і держати окремо.

— Сир з маслянки. Де в господарстві вирабляє ся більшу скількість масла, а через то й лишає ся богато маслянки, котра серед наших обставин представляє малу вартість, там можна дуже користно робити з неї сир, а то ось в який спосіб: Сьвіжу маслянку варить ся а відтак виливає ся єї в мішочок від сира і відцїджує ся сирватку (дзер), та взагалї поступає ся так як при робленю дїжкового сира. Коли сирватка вже добре стече, солить ся сир відповідно до смаку, заправляє ся потовченими на порошок звоздиками, цинамоном і анґлїйским перцем та дрібкою простого перцю, перерабляє ся добре в кориті і додає ся відповідно до скількости сира трохи доброго руму (на кільо сира дві великі ложки), та перерабляє ся ще раз і робить ся з него грудки, а коли підосхнуть, завиває ся грудки в чистонькі платки, замочені в горячій сирватці. Відтак укладає ся грудки в дїжчині, котру щільно затикає ся і ставить ся в теплім місци. За тиждень єсть вже добрий до ужитку, має смак приятний, а що єсть крухий, то можна утерти его на сир до посипуваня страв.

Переписка зі всїми і для всїх.

М. С. в Б. ст.: Ваше питане того рода, а при тім ще так неясно поставлене, що годі нам на него так відповісти, як би то Вам потреба, або як би ми й хотїли. Питаєте адреси: „фабрики заліза і блаватної, а також таке жерело товарів норимберґских“. Отже то певно знаєте, що залізо не фабрикує ся а добуває ся з руди, але стилїзация питаня хибна і ми не знаємо, чого Вам треба. „Фабриками заліза“ називають хибно або гути, де витоплюють желізо, або фабрики желізних товарів. Не знаємо отже, о що Вам розходить ся: чи о сире желізо, н. пр. в штабах, якого потреба н. пр. ковалям і слюсарям, о цьвяхи і дроти, чи о зелізне начине. Одно і друге може чи то з гут, чи з фабрик спроваджувати хиба лиш гуртівник, бо анї гути анї фабрики не займають ся дрібнїйшою продажию, о котру Вам очевидно розходить ся. — Під блаватними товарами знов розуміє ся товари модні, як: хустки, матерії вовняні і бавовняні, цьвітисті, стяжки і т. д. Всїх того рода товарів не вирабляє одна фабрика. Можна майже сказати, що кілько родів тих товарів, тілько й фабрик; ми мусїли би хиба подати вам цїлий спис того рода фабрик, а то нам — самі зміркуєте — не можливе. Наконець так само має ся річ і з товарами норимберґскими, до котрих зачисляють ся такі як: гребені, люльки, цигарниці, парасолї, вироби гумові і т. д. Відтак не знаємо, де Ви хочете мати ті адреси: чи у Львові, чи у Відни, чи денебудь в нашій монархії або може й за границею. Що-до дешевости, то знов она зависить від якости товарів і від торгу, а не знаючи анї товару анї торгу ним, годі про дешевість говорити. Поставте отже яснїйше питане, а будемо старати ся, о скілько можна, дати Вам відповідь. — *Дем. Бар. в Богат.:* Запишіть ся в члени Товариства „Просьвіта“ (адреса: Львів, ринок ч. 10; — річна вкладка 1 зр.) а будете діставати через цїлий рік всї книжочки того-ж Товариства. На окладинках тих книжочок найдете спис всїх давнїйших видань „Просьвіти і будете могли вибрати, чого Вам потреба. Виїмково дамо Вам відповідь листовно, коли будемо мати трохи більше часу.

— **Дирекция товариства взаїмного кредиту „Днїстер“**, стоваришена зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, подає отсим до загальної відомости своїх делеґатів і інтересованих членів, що на підставі уповажненя ради надзираючої з дня 25 вересня с. р. уділяти може і буде своїм членам, властителям реальностий обезпечених в товаристві взаїмних обезпечень „Днїстра“, пожички також над суму 250 зр. аж до квоти 1000 зр. за обезпеченем гіпотечним в перший половині вартости реальности, на сплату кількалїтну, за оплатою 6 проц. відсотків і 1 проц. провізії на кошти адмінїстрацийні, єсли цїль пожички окаже ся продуктивна і сплата економічним условиям пожичаючого відповідна. До зголошеня о пожичку потреба долучити рівночасно аркуші ґрунтові, витяги або сьвідоцтва табулярні і книжочку податкову дотичної реальности (а єсли суть, то також контракти купна, держави і т. п. инші документи, доказуючі вартість реальности) — і подавати зголошеня письменно на руки наших делеґатів в дотичнім окрузі.

Близші інформациї засягнути можна в дирекциї безпосередно, а також у наших делеґатів і аґентів. Особливо увзглядняти будемо зголошеня о пожички на закупно ґрунтів при парцеляциї більших комплексів, очевидно о стілько, єсли члени приступаючі до розпарцельованя посїдають всї прочі условия відповідаючі до узисканя кредиту.

Телеґрами.

Шальон 10 жовтня. Царска пара від'їхала звідси о 6 год. вечером. Цар розпращав ся з Фором подавши єму руку і обнявши ся з ним.

Берлин 10 жовтня. З Константинополя наспіла вість, що може вже до тиждня рішать ся держави европейскі, як і що зробити з Туреччиною. Мабуть будуть заведені реформи в цїлій Туреччинї, котра дістане на то потрібні гроші, а Босфор і Дарданелї будуть отверті для воєнних і торговельних кораблїв.

Вісбаден 10 жовтня. Зачували що царска пара має з'їхати ся в нїмецким цїсарем на замку Фридрихсгоф у цїсаревої Фридрихової.

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

мер, не відкривши в людскім тілї змислу вірности.

Молодець усьміхнув ся. Всї подивили ся на его повні розуму очи.

— То, мої панове, — сказав він повен переконаня — легко пояснити. — Галь не міг знайти в чоловіці змислу вірности з тої простої причини, що такого змислу — нема.

— Що? Хто так сьміє говорити? — відозвали ся всї враз. — Замах на науку, просимо о поясненє.

— Зараз і поясню — сказав молодець. — Змислу вірности не може бути в чоловіці, бо вірність то лиш чисте понятє. Она іде в парі в другими прикметами, як н. пр. з дружбою, з любовю. Або хиба-ж можемо подумати собі вірність яко окрему прикмету? Хиба-ж може она в браку инших викликуючих єї причин удержати ся і істнувати? Вірність може до чогось причепити ся, але свій початок бере звідкись инде; она не має своєї власної підстави і єсть сама про себе без значіня. Скажім, я вірний, то за сим сказанем слїдує безуслово зовсїм природне питане: кому вірний і що спонукує мене до вірности? Чи любов, чи дружба, месть чи ненависть? Вірність єсть лиш наслїдком тих фактів. А що она істнує лиш яко понятє, то й не може, як то вже оказано, бути в тїлї яко видний змисл.

Панове покивали недовірчиво головами. — Стали безпощадно критикувати і висьмівати сей погляд та стали супротив него ще холоднїйші, так, що то аж впадало в очи.

— Хто ви, мій пане, яку вибрали ви собі дорогу житя, якій науці віддаєте ся ви з замилуванем? — спитав его один менше завистний член того товариства.

— Я всякий чоловік без виїмки. Мене все інтересує, що єсть гідним роздумуваня і розслїду; у мене нема пїякої дороги житя, бо нема протекциї. Не знаю нїкого на сьвітї.

— Значить ся, що ви гоните за всїм на ослїп, ідете на помацки, не держитесь якогось певного напряму, не свого власного таланту, але спускаєтесь на чужу протекцию. Коли хочете на сїй дорозї дійти до цїли, то не чіпайтесь уперто засад і не беріть ся розплутувати замотані узли; давайте свому судови напрям після гадки тих людий, котрих протекцию хочете позискати. Таким способом можете дійти до чогось і станути високо!

Чужинець глянув перепуджений на того безпощадного дорадника.

— Я преці не хотїв оскорбляти товариства — відповів він скромно — мене спитали о мою гадку і я відповів на питане.

— Але не в такий спосіб, як то би пристало. На вискази гадок чоловіка, котрого нїхто не знає, не дуже зважає ся; певно, инша річ, коли ви станете колись славним чоловіком, тогди буде вам вільно висказувати, що вам лиш на гадку прийде, але аж до того часу не висказуйте своїх гадок.

— Ба, а як же пізнають мій талант, як довідають ся про моє знанє.

— Прийде час, то й спізнають ся на вас; з часом приходить на кождого черга; треба лиш мати досить терпеливости і уміти чекати.

(Конець буде).

ру чоловіка. Наука о тім — френольоґія — стратила нинї своє значінє.

Поручає ся 8

торговлю вин **ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА** у Львові.

НА ЗИМУ!

Добрі, домової роботи **колдри на овечій вовнї** легкі і теплі в кождій цінї від зр. 3·50 до зр. 14 і висше. **Матераци з чистого волося** по зр. 12·50, 14, 16, 20 до 30 зр. **Подушки з піря** і волося, сінники, простирала, пошівки, коци, капи і т. п. поручає виключний склад і робітня

Виробів постелї

Иосиф Шустер

Львів, ул. Коперника ч. 5.
(Бюро „Impressa“). 83

ЧАЙ

хиньско-російско-анґлїйский
знаменитого рода
поручає в 1870 отворена торговля

ІСИДОРА ВОЛЯ

у Львові

перше ул. Сикстуска ч. 6, тепер **Ґранд Готель, пасаж Гавсмана ч. 3.**

Замовленя виконує старанно, совістно і успішно. За опаковане не числить ся. 84

Інсерати

„оповіщеня приватні“), як для „Народної Часописи“ так також для „Ґазети Львівскої“ принимає лиш „Бюро дневників“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА, при улицї Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

Велика Інсбруцка 50-крейцарова льотерия

Тягнене 7-го падолиста

Головна виграна 75.000 кор.

Готівкою 20 прц. менше. 82

Льоси по 50 кр. спродають: М. Йонаш, Кіц і Штоф, Август Шельенберґ і син, Шельенберґ і Крайсер, Сокаль і Лїлїен, М. Клярфельд.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика число 9.
приймає
абонамент на всї дневники
по цїнах оригінальных.

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем.— Збірники на воду. — Комплетні уряджєня купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8.

На жадане висилає ся катальоґи.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові
улиця Кароля Людвика число 9, приймає
абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.